

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Η'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 3

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ

Α'

Ἡ τόσον ἐθνωφελὴς Ἑταιρεία τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκδίδει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὁμώνυμον μηνιαίαν ἐθνικὴν ἐπιθεώρησιν ἐν τῇ ὁποίᾳ δημοσιεύονται σοφαὶ καὶ ὠραῖα μελέται, ἀμυνόμεναι τῆς θρησκείας, τῆς γλώσσης, τῆς οἰκογενείας καὶ ἐν γένει τῶν τιμαλφῶν τοῦ Ἑθνικοῦ ἀγαθῶν. Ἐν τῷ τελευταίῳ φυλλαδίῳ (Περίοδος Δευτέρα, ἔτος Κ' τευχ. 219 σελ. 440) παραδόξως ἐν τῇ μελέτῃ «*Ψυχολογία τοῦ πολέμου*», λέγονται: «Δύο τῶν μᾶλλον διαδεδομένων θρησκευτικῶν συστημάτων, ὁ Χρισμὸς καὶ ὁ Ἰσλαμισμὸς, ἐπεβλήθησαν διὰ τοῦ ξίφους, τῆς βίας μᾶλλον ἢ τῆς κατηχήσεως καὶ διδασκαλίας, διὰ τοῦ ξίφους τοῦ Κωνσταντίνου ὁ Χρισμὸς καὶ ὁ Ἰσλαμισμὸς διὰ τοῦ ξίφους τοῦ Προφήτου τῆς Ἀραβίας καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ, τῶν Καλιφῶν καὶ τῶν Σουλτάνων». Πλάναι φοβεραί. Ἐὰν ἐγράφοντο ὑπὸ κομμουνιστοῦ τινος θὰ ἔπρεπε νὰ παρέρχωνται ἄνευ ἀπαντήσεων. Δυστυχῶς γράφονται ὑπὸ σοβαρῶν καὶ φιλοπατρίδων ἀνδρῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν θὰ ἔχουν σημασίαν ἐπὶ πολλῶν. Διὰ τοῦτο ἀπαντῶμεν ἐν ὀλίγοις, στηριζόμενοι ἐπὶ ἱστορικῶν καὶ ἀναντιλέκτων γεγονότων.

Ἡ Χρ(η)κὴ θρησκεία διεδόθη διὰ τῆς διδασκαλίας ἄνευ ὄπλων καὶ δυνάμεως ὕλικης. Ὁ Χριστὸς, ὁ ἰδρυτῆς τῆς Χρ(η)κῆς θρησκείας, «διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου» (Πράξ. ι', 38) χωρὶς νὰ μεταχειρισθῆ βίαν ἢ ὕλικὴν δύναμιν· ἔπαθεν ἐκουσίως ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς ἀτιμώσεως καὶ ἔχυσε τὸ τίμιον αἷμά του διὰ τοῦ ὁποίου ἠλευθέρωσε τὸν ἀνθρώπον ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ αἰωνίου θανάτου. Εἰς τὴν ὕλικὴν βίαν καὶ τὰς ὕβρεις καὶ τύψεις ἀντιτάσσει τὴν πρῶτην καὶ ἀνεξικακίαν. «Λοιδοροῦμενος οὐκ ἀντελοιδώρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου τῷ κρῖνοντι δικαίως» (Α' Πέτρ. β', 20). Οἱ δώδεκα ἀμαθεῖς καὶ ἀνίσχυροι μαθηταὶ τοῦ ἀγανακτοῦν καὶ ζητοῦν ν' ἀντιταχθῶν διὰ τῶν ὄπλων λέγοντες «Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ». Ἠπίστουν ἀκόμη εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ!

Αὐτὸς, ὡς θεμελιωτῆς ἀθανάτου καὶ πνευματικῆς Βασιλείας, ἐγνώριζεν ὅτι ἡ ὕλικὴ ἰσχύς θεμελιώνει μόνον προσκαιροὺς κοινωνίας καὶ ὅτι «πάντες οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται» (Ματθ. κς'. 52). Ἀπαξιοῖ τὴν χοῆσιν τῆς βίας, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ὕλικου μέσου· ἐκόλυσε τὸν ἀκρατὸν ζῆλον τῶν μαθητῶν. «Βάλετε, εἶπεν αὐτοῖς, τὴν μάχαιραν ὑμῶν εἰς τὴν θήκην» (αὐτόθ. ΙΗ', 11). Ὅτε διῆλθεν ἐκ τινος κόμης τῆς Σαμαρείας, οἱ κάτοικοι αὐτῆς δὲν ἐδέχθησαν αὐτὸν ἐκ μισαλλοδοξίας. Οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐζήτησαν νὰ παρακαλέσουν τὸν Θεὸν νὰ εὐφρῆ πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ κατακαύσῃ τὴν κόμην. Ἀλλ' ὁ Κύριος «ἐπετίμησεν αὐτοῖς», λέγων «οὐκ οἴδατε ποίου πνεύματος ἐστὲ ὑμεῖς» (Λουκ. Θ', 54), τοῦ πνεύματος τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀνοχῆς τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως παντὸς ἀνθρώπου. Ἡ διδασκαλία Του ἀποτείνεται πρὸς ἐλευθέρους ἀνθρώπους «καὶ εἴ τις θέλει» δέχεται, ἀπαρνεῖται ἑαυτὸν καὶ ἀκολουθεῖ Αὐτῷ.

Οἱ θεμελιωταὶ ἄλλων κοινωνιῶν προπέμπουν τὰς στρατίας των, ὡς τινα ἐρημοποιῶν χείμαρον, καὶ προσελύνουν εἶτα καὶ αὐτοὶ ὀπισθεν τοῦ κεραινοῦ τῶν μαχῶν καὶ τῆς δαδὸς τοῦ ἐμπρημοῦ, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς, ὡς θεμελιωτῆς τῆς θρησκείας τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης, δίδει νέα διδάγματα εἰς τοὺς νέους στρατιώτας του. «Μὴ κτήσησθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν, μὴ πήραν εἰς ὀδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περισσεραί» (Ματθ. ι'. 7—16).

Συμφώνως τῇ ἐντολῇ ταύτῃ τοῦ Κυρίου οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι, ἀμαθεῖς καὶ ἰδιῶται, ἐκήρυξαν τὴν νέαν ἀλήθειαν ἐν μέσῳ ἀνυπερβλήτων κολυμάτων, ὑβριζόμενοι καὶ κολαφιζόμενοι καὶ καταδικασόμενοι. Καὶ ἡ διδασκαλία αὕτη διεδόθη ἐντὸς ὀλίγου χρόνου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ αὐτὰ τὰ πεπολιτισμένα. Ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῶν παλαιῶν θρησκειῶν καὶ καθεστώτων ἰδρῦθη ἡ νέα θρησκεία τοῦ Ἰησοῦ, ἥτις, καταδικωμένη, ἐνίκησε καὶ ἐθριάμβευσε καὶ κατώρθωσε νὰ κάμῃ «τὴν οἰκουμένην, ὡς λέγει ὁ Αὐγουστος

Νικόλαος, νὰ προσπέση εἰς τοὺς πόδας τοῦ Σταυροῦ, νὰ τὸν φέρη ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ εἰς τὸ Καπιτώλιον καὶ νὰ τὸν ἐπιβάλῃ εἰς τὸν κόσμον, ὡς ἀνώτατον καὶ ἀπόλυτον τύπον, καθ' ὃν τὰ πάντα πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῶσιν».

Ἐπὶ τορεῖς ὅλους αἰῶνας οἱ χριστιανοὶ κατεδιώκοντο. Τὸ αἷμα ἔρρεε ποταμηδόν. Ἄλλ' οἱ χριστιανοὶ ἠῤῥξανον καταπληκτικῶς διότι «σπόρος εἶνε τὸ αἷμα τῶν χριστιανῶν», κατὰ τὴν ὥραϊαν ἔκφρασιν τοῦ Τερτυλλιανοῦ (Apologet. 37). Ἐπὶ τορεῖς ὅλους αἰῶνας ἡ Χρ(κ)ή θρησκεία κατεδιώκετο ὡς καὶ οἱ ὀπαδοὶ αὐτῆς, οἵτινες δὲν ἀντέτασσον βίαν, ὄπλα καὶ ξίφη, ἀλλὰ τὴν πραότητα, τὴν ἀγάπην. Ἴδου τί λέγει ὁ ἀρχαῖος ἄγνωστος συγγραφεὺς τῆς πρὸς Διάγνητον ἐπιστολῆς: «Θαυμαστὴν καὶ ὁμολογουμένως παράδοξον ἐνδείκνυνται τὴν κατάστασιν τῆς ἑαυτῶν πολιτείας Ἐν σαρκὶ τυγχάνουσιν, ἀλλ' οὐ κατὰ σάρκα ζῶσιν· ἐπὶ γῆς διατρέβουσιν, ἀλλ' ἐν οὐρανῷ πολιτεύονται· πείθονται τοῖς ὀρισμένοις νόμοις καὶ τοῖς ἰδίους βίοις νικῶσι τοὺς νόμους· ἀγαπῶσι πάντας καὶ ὑπὸ πάντων διώκονται· ἀγνοοῦνται καὶ κατακρίνονται· θανατοῦνται καὶ ζωοποιοῦνται λοιδοροῦνται καὶ εὐλογοῦσιν· ὑβρίζονται καὶ τιμῶσιν· ἀγαθοποιοῦντες ὡς κακοὶ κολάζονται . . . ὑπὸ Ἰουδαίων ὡς ἀλλόφυλοι πολεμοῦνται καὶ ὑπὸ Ἑλλήνων διώκονται καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἔχθρας εἰπεῖν οἱ μισοῦντες οὐκ ἔχουσιν Ἄπλῶς δ' εἰπεῖν, ὅπερ ἔστιν ἐν σώματι ψυχῇ, τοῦτ' εἰσιν ἐν κόσμῳ χριστιανοί» (στ. § 6).

† Ὁ Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως
ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΣ

ΝΕΑ ΔΩΡΕΑ

Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ θεολογικοῦ σπουδαστηρίου

Ὁ διαπρεπὴς ἱεράρχης σεβ. Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Ἱεζεκιὴλ ἐδωρήσατο πρὸ τινος εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ σπουδαστηρίου τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου πολῦτιμον χειρόγραφον εὐρεθὲν ὑπ' αὐτοῦ παρερριμμένον ἐν τινὶ ἐρμαρίῳ τῆς ἐγκαταλειμμένης μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος τῆς θεοσώστου αὐτοῦ ἐπισκοπῆς. Ἡ θεολογικὴ σχολὴ λαβοῦσα γνῶσιν τῆς πολυτίμου ταύτης δωρεᾶς ἀνέθηκεν εἰς τὸν κοσμητόρα αὐτῆς ὅπως δι' ἐπιστολῆς εὐχαριστήσῃ ἐκ μέρους τῆς θεολογικῆς σχολῆς τὸν λόγιον ἱεράρχην.

Τὸ δωρηθὲν χειρόγραφον, ὅπερ κατετέθη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν χειρογράφων τοῦ θεολογικοῦ σπουδαστηρίου ὑπ' ἀῤῥοντα ἀριθμὸν ὀκτώ, ἀποτελεῖται ἐκ φύλλων 194 (0,21×0,14), ἀριθμηθέντων ὑπ' ἐμοῦ, ἐν ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἡ στάχσις τοῦ χειρογρά-

φου εἶναι θυρσίγη ἐπὶ ξυλίνων πινακίδων μετ' ἐπιτυπωμάτων καὶ θυλακωτήρων, ὧν ἔχγη μόνον σώζονται νῦν. Τὸ περιεχόμενον τοῦ χειρογράφου εἶναι τὸ ἀκόλουθον.

1. (φύλ. 1α—296). Κείμενον ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.

*Ἀρχ. περιφανεῖ πρὸς τὸ τῆς βασιλείας ὕψος

Τελ. οὐκέτι Λυδία οὐδ' ἐξ Ἱεροσολύμων καλεῖσθαι ἀλλὰ μᾶλλον διὰ τὴν πρώτην

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀνωτέρω κειμένου γίνεται δῆλον ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ μέρος τῆς γνωστῆς διηγήσεως περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Θεοτόκου ἣν ὁ καταβίβασθεις ὑπὸ τοῦ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου ἐκ τοῦ θρόνου πατριάρχης Γερμανὸς ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπιπλέουσαν ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπανελθούσαν ἔπειτα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν εἰκονομαχικῶν ἐρίδων (πρὸβλ. καὶ Δοσιθέου Ἱστορίαν περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων τόμ. Α' σ. 626).

2 (φ. 30α—376). Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου. Πάτερ εὐλόγησον

*Ἀρχ. Ἀγαπητοί. Πρῶτον μὲν καὶ ἐξαιρετον τὰ τῆς χαρᾶς εὐαγγέλια προχέειν ἡμῖν τοῖς τοῦ Χριστοῦ ἀδελφοῖς

Τέλ. ὦ γενέθλιον, ἐν ᾧ τὴν πνευματικὴν κιθάραν, ὡς ἐνόμισας, ἐξέκοψας (Κολοβόν, μετὰ τοῦ φύλλου 376 καὶ 38α ἐκπεσόντων φύλλων τινῶν, πιθανῶς ἐνὸς δλοκλήρου τετραδίου).

Περὶ τοῦ Ἰωάννου Θεσσαλονίκης καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ πρὸβλ. Κρουμέαχερ-Σωτηριάδου Ἱστορ. τῆς βυζ. λογοτεχνίας τόμ. Α' σ. 385.

3. (φ. 38α—576) Μηνὶ Μαΐῳ ιε' τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου μητροπολίτου Λαρίσσης.

*Ἀρχ. Ἐχρισέ σε Κύριος ἱεραρχίας χαρίσματι, θεοφόρε Ἀχιλλεῖ.

Τέλ. δι' ὧν εὐσέδειαν ἄκραν καὶ θεοσέδειαν μετὰ τῶν ἔξωθεν μαθημάτων ἀνωτάτην φιλοσοφίαν ἐκ παι (Κολοβόν μετὰ τοῦ φύλλου 576 καὶ 58α ἐκ πεσόντων φύλλων τινῶν).

Ἐν φύλλῳ 48α—516. Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Ἀχιλλίου μητροπολίτου Λαρίσσης. Εὐλόγησον δέσποτα.

*Ἀρχ. Ἀδικεῖν μὲν εἰκότως ἂν τις κριθεῖη

Τελ. καὶ ἦν τῷ θεοδόχῳ προσεδρεύων τάφῳ καὶ μελετῶν ἐν νόμῳ Κυρίου ἡμέρας τε (Κολοβόν ἐκπεσόντων φύλλων τινῶν).

Ἐν φύλλῳ 576. Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Ἀχιλλίου μητροπολίτου Λαρίσσης.

*Ἀρχ. Παλεῖ Ἀρίσση σὰς ἀριστείας ξένας.

μνήμην ἔχουσα καὶ θανόντος σου, πάτερ.

Ὁὗτος ὁ παμμακάριστος καὶ περιβόητος ἐν θαύμασιν

ὁ μέγας πατήρ ἡμῶν Ἀχιλλίος.

Τελ. καὶ τὴν ἀνωτάτην φιλοσοφίαν ἐκ παι (Κολοβὸν ἐκπεσόντων φύλλων τινῶν).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀχιλλίου ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τύποις τῷ 1745 ἐν Ἑνετίᾳ παρὰ τῷ Ἀντωνίῳ Βέρτολι, ἀνετυπώθη δ' ἔπειτα τῷ 1882 ἐν Λαρίσῃ καὶ ἔπειτα τῷ 1896 «νῦν τὸ δεύτερον τύποις ἐκδοθεῖσα καὶ μετ' ἐπιμελείας β.τι πλείστης διορθωθείσα ὑπὸ Γεωργίου Μακρῆ» πάλιν ἐν Λαρίσῃ (πρβλ. καὶ L. Petit, Bibl. des acolouthies grecques σ. 1).

4. (φ. 58α—77α). Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Ἀχιλλίου μητροπολίτου Λαρίσσης Εὐλόγησον δέσποτα.

*Ἀρχ. Ἀδικεῖς μὲν εἰκότως ἂν τις κριθεῖη.

Τελ. ἢ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ αὐτὸς βίος τοῦ Ἀχιλλίου, ὁ περιεχόμενος ἐν φύλλῳ 48α κολοβός.

5 (φ. 77α—110β) Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Ἀχιλλίου μητροπολίτου Λαρίσσης. Εὐλόγησον δέσποτα.

*Ἀρχ. Τὸν ἐν ἀρχιερεῦσιν Ἀχιλλίον ὑπόθεσιν τοῦ λόγου προβάλλομαι.

Τελ. ᾧ καὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

6. (φ. 111α—121β) Μὴν Φεβρουάριος εἰς τὰς ἰδ' μνήμη τοῦ ἁγίου δοσιμάρτυρος Δαμιανοῦ.

*Ἀρχ. Τῶν Λαρισαίων τὰ πλήθη σκίρτα καὶ χόρευε.

Τελ. καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον τῶν δρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἐν φύλλῳ 118α Τὸ συναξάριον.

Ἐν ἔτει ζοστ' μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἰδ' ἄθλησις τοῦ ἁγίου δοσιμάρτυρος Δαμιανοῦ τοῦ νέου.

Στίχ. Δαμιανὸν φλέγουσι παῖδες ἀνόμων, ὀρθῶς φρονούντα δημιουργὸν τῶν ὄλων, πυρὶ τετάρτῃ Δαμιανὸν δεκάτῃ φλύξαν.

*Ἀρχ. Οὗτος ὁ δοσιος μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Δαμιανὸς ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Σουλτάν Σελήμ.

Τελ. καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Δαμιανοῦ τοῦ νέου ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τῷ 1805 ἐν Ἑνετίᾳ παρὰ τῷ Νικολάῳ Γλυκεῖ, τῷ ἐξ Ἰωαννίνων «ποιηθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις Διονυσίου τοῦ ἐπιλεγομένου Παπαδοπούλου» ἔπειτα δὲ ὑπὸ τοῦ Β. Δ. Ζώτου τοῦ Μολοσσοῦ ἐν Πάτραις 1892 (πρβλ. καὶ L. Petit ἐνθ. ἀν. σ. 57 καὶ 58). Ἡ ἐν τῷ ἡμετέρῳ ὅμως χειρογράφῳ ἀκολουθία τοῦ Δαμιανοῦ εἶναι διάφορος τῆς ὑπὸ τοῦ Διονυσίου Παπαδοπούλου ποιηθείσης. Ἐν κώδικι 31 τῆς Τυβίγγης φύλλῳ 3α—15β εὑρηται «Μὴν Φεβρουάριος

εἰς τὰς ἰδ' μνήμη τοῦ ἁγίου δοσιμάρτυρος Δαμιανοῦ» (πρβλ. καὶ κώδικα 37 (φύλ. 11—20) τῆς Τυβίγγης ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ W. Schmid σ. 58 καὶ 78). Πιθανῶς ἢ ἐν τῷ ἡμετέρῳ χειρογράφῳ ἀκολουθία νὰ εἶναι ἢ αὐτὴ τῇ περιεχομένῃ ἐν τοῖς ἀνωτέρω μνημονευθεῖσι κώδιξι τοῖς Τυβίγγης, πρὸς οὓς πρέπει νὰ παραβληθῆ.

Ἐν φ. 121 β

«Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τῆς» καὶ κατωτέρω δι' ἄλλης χειρὸς.

«Ἡ μὲν χεὶρ ἢ γράφουσα διαλύεται ἐν τάφῳ, ἢ δὲ γραφὴ μένει εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα».

Ἐν φ. 122 α

«Χεὶρ εὐτελοῦς Δημητρίου»

καὶ κατωτέρω δι' ἄλλης μεταγενεστέρως χειρὸς «Τῶν μὲν εὐτυχοῦντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι, τῶν δὲ δυστυχοῦντων οὐδ' αὐτὸς ὁ γεννήτωρ».

καὶ κατωτέρω δι' ἄλλης χειρὸς

«ὠθεῶς ἡμῶν ἐν το οὐρανῷ καὶ ἔντι γῆ πάντα ὅσα ἠθέλησε ὁ κήρως ἐποίησε»

καὶ κατωτέρω δι' ἄλλης χειρὸς.

«Δμ (Δημήτριος) παιδαγωγὸς γράψας 1792 μαζο 19» Ἐν φύλλῳ 122β

«Διμιτρίου τοῦ πανιερωτάτου καὶ σεβασμητοτάτου τῆς αγιοτατης μητροπόλεως δημητριάδος καὶ ζαγοράς». καὶ κατωτέρω.

«τὸ πανιερωτάτο καὶ εὐλαβεστάτο κήρὶ ὁ κήρ Παρθένιος εὐλαβεῶς προσκινήτῳς

Παρθένιος καθιγούμενος

τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας μονίς

Τριάδος καὶ ἡ συν ἀδελφοὶ δοῦλοι

ἡμῶν».

7. (φ. 123α—159α). Εἰς τὰς ἰδ' μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Νικολάου τοῦ νεοφανοῦς.

*Ἀρχ. Τὸν εὐκλεῆ στρατιώτην τοῦ βασιλέως Χριστοῦ

Τελ. κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Ἐν φύλλῳ 146β Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἰδ'

«Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Νικολάου τοῦ νεοφανοῦς

Πῶρ ὑπενεγκῶν Νικόλαε τρισμάκαρ

γῆθεν μετέστης πρὸς μονὰς οὐρανίους

κάτθανε Νικόλεως δεκάτῃ πυρὶ ἠδὲ τετάρτῃ».

*Ἀρχ. Οὗτος ὁ τοῦ Χριστοῦ γενναῖος μάρτυς ὑπῆρχεν ἐξ εὐτελοῦς χώρας

Τελ. ᾧ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Μεταξὺ τῶν φύλλων 123 καὶ 124 καὶ 124 καὶ 125 ἔχουσιν ἐκπέσει φύλλα τινά.

8. (φ. 160α—183α). Ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Νικόλαον τὸν νεοφανῆ συγγραφὴν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου.

*Ἀρχ. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων, δι' ὧν ἑμαυτὸν εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα καθῆκα, φιλέορτοι.

Τελ. καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ

πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
'Αμήν.

'Εν φύλλῳ 184α

«'Ακολουθία εἰς τὸν νεομάρτυρα Νικόλαον, ἐν μαρτυρήσαντα ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς ἐπὶ ἔτους ἀπὸ μὲν κτίσεως κόσμου ζξβ' ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐνσάρκου οἰκονομίας ἀπὸ δ' ἰνδικτιῶνος ιβ' ἐν μηνί φεβρουαρίῳ ιδ' ἡμέρᾳ ε' ὥρα στ' τοῦ μὲν ἡλίου κύκλον ἔχοντος στ' τῆς δὲ σελήνης κύκλον μὲν ἐχούσης γ' θεμέλιον δὲ κατ' τοῦ χριστιανῶν Πάσχα τότε ὄντος ἐν μηνί Μαρτίῳ κε'».

'Εν φύλλῳ 184 β

Ἔστιν ἡ σύμπασα ἀκολουθία σὺν τοῖς τρισὶ κανόσι ποιήματα Δαμασκηνοῦ ἱερομονάχου τοῦ Θεσσαλονικέως, ὅστις πολλὰ παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ ὀσιωτάτου καθηγουμένου τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Μετεώρου παπᾶ κυρίου Σισινίου τοῦ ἐν ἱερομοναχοπνευματικοπατράσι ἀιδεσίμου συνεγράψατο ταύτην ἐν ἔτει ζξστ'.

Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ἐνταῦθα ὅτι ὁ Petit (ἐνθ' ἀν. σ. 210 ἐ.) δὲν ἀναφέρει τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἡμετέρου Νικολάου τοῦ καταγομένου κατὰ τὸν πρῶτον βίον «ἐξ εὐτελοῦς τινοῦ χώρας ἐπιχωρίων ἔθει Ψάρι τὴν κλησὶν ἐσχηκίας περίπου τῶν τῆς Κορίνθου ὄριων κειμένης» (φ. 146β) κατὰ δὲ τὴν δευτέραν «Νικολάῳ τῷ ἐν μάρτυσιν ἀρτιφανεῖ πατρὶς μὲν ἦν ἡ παρὰ τῷ Ζάρῃ κ' ὄρει κώμη, πάλαι μὲν Ἰχθὺς ὀνομαζομένη, νῦν δὲ τῆ τῶν χυδαίων φωνῇ Ψάρη προσαγορευομένη» (φ. 163α).

8. (φ. 185 β—193β). Μηνὶ Νοεμβρίῳ. Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἡ' ἢ σὺναξις τῶν ἀσωμάτων ἁγίων ἀγγέλων.

'Αρχ. Τρισηλίου θεότητος παραστάτης φαιδρότατος Μιχαὴλ δεικνύμενος

Τελ. τὸ ἀκρότατον ἀπάντων τῶν ἐφετῶν, τῶν ἀγγέλων αἱ δύνα (Κολοβὸν ἐκπεσόντων φύλλων τινῶν).

'Εν φύλλῳ 194α

«ἐνθιμισί γράφομεν οντας ὁ παπᾶ κ'ρ σεραφίμ διδάσκαλος ὁ ἐκ χύου εἰς τὸ μοναστήριον εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα».

ἐπὶ ετος αψμστ' ἐν μηνὶ αὐγούστου»

Πολλαχοῦ τῆ ᾧ ἀνάξιαι λόγου σημειώσεις, ὡς τὰ πολλὰ ἐπαναλήψεις λέξεων τοῦ κειμένου, τὸ ἅγιος ἅγιος ὁ Θεὸς καὶ ἄλλαι τινὲς εὐχαί.

Τοιοῦτον τὸ περιεχόμενον τοῦ πολυτίμου τούτου χειρογράφου, οὗτινος κείμενά τινα ἔχει ἤδη προετοιμάσει πρὸς ἔκδοσιν ὁ λόγιος δωρητὴς αὐτοῦ.

Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ *

Μόλις ὑπάρχει ἀνάγκη ὑπ' ἐμοῦ νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ κοινωνικὴ δράσις τοῦ Ἑλλήνου Ὁρθοδόξου ἐφημερίου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποτελεῖ θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου

*. Ἐνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου ἐν τῷ ἐν Παρισίοις κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου συνεληθόντι Συνεδρίῳ τῶν ἱερέων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θυατείρων.

τὸ Συνέδριον ἡμῶν ὀφείλει σύντονον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ. Καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς ἐκφάνσεις τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων τοῦ Ἐξωτερικοῦ—κατὰ τὴν τέλει τῆς Θ. Λειτουργίας, τῶν διαφόρων ἱεροπραξιῶν, τῆς ἐξομολογήσεως, τῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς Σχολείοις Κατηχητικοῖς καὶ μὴ—ὁ Ἕλλην ἱερεὺς ἔρχεται ἐπισήμως, οὕτως εἰπεῖν, καὶ κατ' ἀνάγκην, λόγῳ αὐτῆς ταύτης τῆς ἱερατικῆς του ιδιότητος εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν χριστιανῶν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ὅμως ἀπὸ τῆς ὁποίας θὰ θελήσῃ νὰ προσεγγίσῃ τὴν ἐκείνους αὐτοῦ ἀνεξαργίτως τῶν καθηκόντων, τὰ ὁποῖα ἀπηρέθησα ἐκτὸς τοῦ ναοῦ, ἵνα ἐπισκεφθῇ ἀπλῶς καὶ ἐπικοινωνήσῃ μετ' αὐτῶν ἢ νὰ παραμυθῆσῃ ἢ καθ' οἶον—δήποτε τρόπον νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν αὐτῶν, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἢ πρωτοβουλία τῆς ἐνεργείας ἀνήκει καθ' ὀλοκληρίαν εἰς αὐτόν, τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῆς δράσεως αὐτοῦ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς μεθόδου, τὴν ὁποίαν θὰ ἀκολουθῆσῃ ἐν τῇ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ ταύτη ἀναστροφῇ του μετὰ τῶν πιστῶν. Δεδομένου δ' ὅτι κατὰ τὴν ἀνεπίσημον καὶ φιλικὴν ταύτην ἐπαφὴν του θὰ γνωρίσῃ μὲν καλλύτερον τὰς ἀρετὰς τῶν χριστιανῶν καὶ τὰς ἐλλείψεις, καθόσον θὰ παρακολουθῇ τούτους ἐν τῇ καθημερινῇ αὐτῶν ζωῇ, οὐχὶ δὲ διὰ μέσου τοῦ πέπλου τῆς ἐπισήμου ἱερατικῆς διακονίας του, θὰ προσελκύσῃ δὲ τοὺς τυχόν ἀδιαφόρους καὶ ψυχροὺς πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ τὸν τόπον τῆς λατρείας καὶ θὰ ὑπομνήσῃ αὐτοὺς τὰ καθήκοντα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἔχουσιν ὡς χριστιανοί, Ὁρθόδοξοι καὶ Ἕλληνες, φανερόν καθίσταται ὅτι ἡ δράσις τοῦ ἱερέως ἐν τῇ κοινῇ ἀποτελεῖ μίαν τῶν σπουδαιτέρων ἐκδηλώσεων τῆς καθόλου δράσεως αὐτοῦ ὡς τελετουργοῦ, διδασκάλου καὶ ποιμένου.

Ἡ ἀποψις αὕτη τῆς ἱερατικῆς διακονίας δὲν ἔτυχε δυστυχῶς τῆς ὀφειλομένης προσοχῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκκλησίᾳ, τοῦθ' ὅπερ συνέτελεσεν ὥστε νὰ κατέχη αὕτη θέσις μειονεκτικὴν ἐν τισὶ τμήμασι τῆς Ὁρθόδοξου Χριστιανωσύνης. Εἰρήσθω δ' ἐν παρόδῳ ὅτι κρίνων τις ἐκ τῶν παρὰ τοῖς ἑτεροδόξοις συμβαινόντων ἄγεται εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀλλοίαν θὰ κατεῖχε θέσιν ἂν ὁ Κλήρος αὐτῆς, ἀνώτερος καὶ ἐφημεριακός, ἔδιδε τὴν προσήκουσαν σημασίαν εἰς τὴν ἐν τῇ κοινῇ δράσιν του, οὐδὲ θὰ παριστάμεθα σήμερον μάρτυρες τοῦ γεγονότος καθ' ὃ ἡ Ἐκκλησία, τσοαύτας καὶ τηλικαύτας ὑπηρεσίας προσενεγκοῦσα εἰς τὸ ἔθνος, τίνειν χεῖρα ἐπαίτιδα ἐκλιπαροῦσα ψυχία μόνον ἐπιουσίῳ ἄρτου.

Ἄλλως ὅμως ἔχουσιν, ὡς πάντες γνωρίζομεν, τὰ πράγματα ἐν τῇ Δύσει. Ἐνταῦθα οὐ μόνον ἡ κοινωνικὴ δράσις τοῦ ἐφημερίου ἔτυχε ἀμερίστου προσοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων, ἀλλὰ καὶ πλῆθος συγγραφῶν ἐξέπονηθη, δι' ὧν παρέχονται ὁδηγία εἰς τοὺς ἐν τῇ κοινῇ δρῶντας κληρικούς περὶ τῆς ὅσον ἐνεστὶν ἐπιτυχοῦς καὶ τελεσφόρου ἐνεργείας τῶν ἐπὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἐδάφους.

Ἐχων ὑπ' ὄψει τοιαῦτα ἔργα ἀγγλιστὶ συντεταγμένα, τὴν κοινωνικὴν δράσιν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἀγγλικανικῆς κυρίως Ἐκκλησίας, τὰς γραμμάς,

τὰς ὁποίας ἠκολούθησα προκειμένου περὶ τοῦ ζητήματος τούτου κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐν Λονδίῳ ἱερατικὴν διακονίαν μου καί, ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὰς ἀνάγκας τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων τοῦ ἐξωτερικοῦ, θὰ εἰσηγηθῶ παροκατιῶν τὸ θέμα, ὅπερ ἀναγράφεται ὡς ὅν ἐν τῷ πῖνακι τῶν ζητημάτων, ἅτινα ἐτέθησαν πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου.

Καὶ πρῶτον οὐδεμία δρᾶσις κοινωνικὴ εἶναι δυνατόν νὰ νοηθῆ, ἂν μὴ ὁ ἱερεὺς, κατὰ τὸ λόγιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, γινώσκῃ τὰ πρόβια αὐτοῦ καὶ γινώσκῃται ὑπ' αὐτῶν. Τοῦτο θὰ ἐπιτύχῃ ὁ ἱερεὺς ἐπισκεπτόμενος καθ' ὄρισμένα χρονικὰ διαστήματα τοὺς χριστιανούς αὐτοῦ. Ἰδιαιτέρως εἰς τὰς μεγαλοπόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἔνθα οἱ πλείονες ἡμῶν διακονοῦμεν, ἢ ἐπίσκεψις τῶν χριστιανῶν εἶναι αὐτὸ τοῦτο ἐπιβλημένη καὶ ἐπιτακτικὴ. Ζῶντες μακρῶν τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ ναοῦ, ἐν τῷ μέσῳ ἀλλογλώσσων καὶ ἑτεροδόξων, οἱ χριστιανοὶ ἡμῶν μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἐθίζονται εἰς τὴν μόνωσιν αὐτῶν, προσπαθοῦσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ περιβάλλον αὐτῶν, λησμονοῦσι τὴν γλῶσσαν αὐτῶν καί, τὸ τραγικώτερον, καθίστανται ἀδιάφοροι πρὸς τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων αὐτῶν καὶ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς δεκαετίας οἱ δεσμοὶ οἱ συνέχοντες ἄλλοτε αὐτοὺς τόσον ζωηρῶς μετὰ τῆς Ὄρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς ἀτονοῦσι καὶ ἐξαφανίζονται. Εἶναι ἀληθές ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν διατηροῦσι τὴν συνήθειαν νὰ ἐπισκέπτονται τὸν ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν ναὸν κατὰ τὰς μεγάλας ἐορτὰς τῆς πίστεως ἡμῶν. Πλὴν ἡ συνήθεια αὕτη, οὐδεμίαν οὐσιαστικὴν ὠφέλειαν προσπορίζουσα εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν ζωὴν τῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καταντᾷ μηχανικὴ, ἵνα μὴ εἴπω ὅτι μεταβάλλεται εἰς ξηρὰν καὶ ἀκαρπον, εἶναι μ' ὅλα ταῦτα δυνατόν οἱ μετὰ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐθνικότητος ἡμῶν δεσμοὶ τῶν χριστιανῶν μας νὰ διατηρηθῶσιν ἰσχυροὶ καὶ ἔντονοι διὰ τῶν τακτικῶν ἐπισκέψεων τοῦ Ἑλληνος Ὄρθοδόξου ἱερέως. Οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι τὸ ἐξῆς λόγιον: «Ἱερεὺς ἐπισκεπτόμενος τοὺς χριστιανούς του ἀπεργάζεται χριστιανούς ἐπισκεπτομένους τὸν ναόν». Καὶ πράγματι ἅπαντες οἱ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἱεράν ταύτην συνάθροισιν ἔλαβον ἀναμφιβόλως πείραν τῆς ἀληθείας τοῦ λογίου τούτου. Κληρικὸς χρηματίας ἐπὶ ἔτη ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἔλεγέ μοι κατὰ τινα συνάντησιν ἡμῶν ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας του εἶχε παρατηρήσει ὅτι πρόσωπα ἀγνοοῦντα τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὸν ἑλληνικὸν ναὸν ἢ καὶ ἀγνοοῦντα ἐξ ὀλοκλήρου τὴν ὑπαρξίν ναοῦ ἑλληνικοῦ—διότι καὶ τοῦτο δυστυχῶς συμβαίνει εἰς τὰς σημερινὰς ὑπερμεγαλοπόλεις τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου—μετὰ μίαν ἢ δύο ἐπισκέψεις του ἀπεφάσισαν σχεδὸν καθ' ἑκάστην Κυριακὴν νὰ ἐκκλησιασθῶσιν καὶ νὰ ἐκπληρώσιν ἀνελλιπῶς τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ νὰ ὦσιν ἐκ παραλλήλου ὄχι μόνον ὀνόματι καὶ κατὰ τύπους, ἀλλὰ καὶ πράγματι χριστιανοί.

Λονδίνον

(Ἀκολουθεῖ)

† ὁ Μ. Ἀρχιμ. ΜΙΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΔΗΣ

ΑΝΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

Καθ' ἃ ἀνεγράψαμεν, ἀντὶ τῆς καταργηθείσης κυριακῆς ἀργίας οἱ μπολσεβίκοι εἰσήγαγον τὴν «ἐβδομάδα τῆς συνεχοῦς ἐργασίας» κατὰ τὸν τρόπον τοιοῦτον ὥστε νὰ ἐκρίζωθῃ καθ' ὀλοκλήριαν ἡ θρησκευτικὴ ἔννοια καὶ σημασία τῆς Κυριακῆς. Τὶ προέκυψεν ὅμως ἐκ τῆς νέας ταύτης τάξεως πραγμάτων εἰς τοὺς χριστιανικοὺς κύκλους, πληροφοροῦμεθα ἐξ αὐτοῦ τοῦ σοβιετικοῦ τύπου ἀναγράφοντος τὰ ἀκόλουθα περὶ τῶν χριστιανῶν: «Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καταλαμβάνουν πολὺ καλὰ ὅτι κατὰ μίαν ἐβδομάδα συνεχοῦς ἐργασίας οὔτε Κυριακὴ ὑπάρχει, οὔτε ἐορτὴ, καὶ ὅτι ἡ θρησκεία πλήσσειται σοβαρῶς. Ἀκούσατε ὅμως τὸ κήρυγμα ἐνὸς εὐαγγελικοῦ εἰς τὸ οἶκημα ὅπου οἱ ὁμοφρονεῖς συγκεντρῶνται: Εἰμπορεῖς νὰ φέρῃς τὴν προσφορὰν σου εἰς τὸν Θεόν σου κάθε ἡμέραν ἀδιακρίτως, καὶ δι' αὐτὸ θὰ ἔχῃς τοῦ Θεοῦ τὴν εὐλογίαν. Ἔἵσαι ἐλεύθερος τὴν Κυριακὴν; Ἔλα εἰς ἡμᾶς τὴν Κυριακὴν. Ἔἵσαι τὴν Τρίτην ἐλεύθερος; Ἔλα τὴν Τρίτην. Αἱ θύραι μας εἶνε ἀνοικταὶ καθ' ἑκάστην.». Εἰς τὰς θρησκευτικὰς τῶν αὐτῶν συγκεντρώσεις μοιράζονται ἔντυπα φύλλα τὰ ὁποῖα αἱ γυναῖκες δένουν εἰς τὸ κομποδέμα των μετ' εὐλαβείας διὰ νὰ τὰ φέρουν εἰς τὰ ἐργαστάσια, ὅπου τὰ διανεμῶνται εἰς τοὺς ἐργάτας διὰ νὰ κερδήσῃν προσηλύτους. Καὶ εἰς τὰ φύλλα αὐτὰ γράφονται τὰ ἐξῆς: «Ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, μὴ πιστεύετε ὅτι μόνη ἡ Κυριακὴ εἶνε εὐάρεστος εἰς τὸν Κύριον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ του. Μᾶλλον πιστεύετε ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα θέλει νὰ μᾶς ἐξυπνᾷ ὥστε καθ' ἑκάστην νὰ εἴμεθα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί, ἐν τῷ μέσῳ τῆς διεφθαρμένης καὶ διεστραμμένης ταύτης γενεᾶς, νὰ περιπατοῦμεν μετὰ τὴν σημαίαν τοῦ φωτός.». «Ἴδου λοιπὸν—ἐπιλέγει ἡ σοβιετικὴ ἐφημερίς—μία κοινωνία ὅπου ἐφαρμόζεται ἡ ἐβδομάς τῆς συνεχοῦς ἐργασίας χωρὶς διαταγὸν καὶ δυσκολίας».

Τὰ θρησκευτικὰ ἀγγλικά φύλλα ἤδη σπεύδουσι νὰ σημειώσωσι τὴν παράβασιν τῶν μεταξὺ τῆς Μεγ. Βρετανίας καὶ τῶν Σοβὲτ συμπεφωνημένων διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν σχέσεων. «Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς μιᾶς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος ἐδημοσιεύθη προχθὲς ἐν Λονδίῳ—γράφουσιν οἱ «Ἐκκλησ. Καιροί» τῆς πόλεως ταύτης. Τὸ φύλλον τοῦτο περιεῖχε μίαν ἀνακοίνωσιν τῆς κομμουνιστικῆς Διεθνoῦς, ἀποκαλύπτως καταγγέλλουσαν τὴν Ἐργατικὴν Κυβέρνησιν καὶ διὰ τῆς ἀμετροπειίας ὑποκινούσαν εἰς ἐπανάστασιν. Θὰ ἀντιλεχθῆ βεβαίως ὅτι αἱ σοβιετικαὶ ἀρχαὶ δὲν εὐθύνονται δι' ὅτι πράττει ἡ Κομμουνιστικὴ Διεθνὴς ἄλλ' ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, τὸ γνωρίζει ὅλος ὁ κόσμος. Αὐτὸς ὁ κ. Snowden εἶχε διακηρύξει ὅτι «ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις, ἡ κομμουνιστικὴ Διεθνὴς καὶ τὰ ρωσικὰ συνδικάτα ἀποτελοῦν Τριάδα: Τρεῖς ἐν ἐνί, καὶ εἰς ἐν τρισί». Ἐχομεν τὴν γνώμην ὅτι ὁ ρώσος πρεσβευτὴς πρέπει ἀμέσως νὰ ἐρωτηθῆ περὶ τῆς παραβάσεως τῶν δοθεισῶν ἐγγυήσεων».

Ὡς ὑπὸ τὸν τίτλον «πολλὴ τιμὴ» ἢ «Ἔστια» ἔγραψεν: «Ἀνεγνώσαμεν μετὰ τῆς ὀφειλομένης προσοχῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ τὴν ἐγκύκλιον τὴν ὁποίαν ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὴν τελευταίαν τὴν σύνοδον, ἀπηύθυνε πρὸς ὅλους τοὺς ἱερεῖς καὶ ἐκκλησιαστικοὺς ἐπιτρόπους τῆς χώρας, διὰ νὰ καταδικάσῃ μετὰ τὴν ὀφειλομένην ἀυστηρότητα μερικὰς ἐκδηλώσεις ἀσεβείας καὶ ἀθείας, ἀπ ο...

τολμώσας μάλιστα νὰ ἐμφανίζονται ὑπὸ μορφὴν λογοτεχνικῶν ἔργων ἢ ἀκόμη καὶ νὰ συμπεριλαμβάνονται μέσα εἰς βιβλία, προωρισμένα διὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ σχολεῖα. Ἡ ἐγκύκλιος αὐτὴ ἀναφέρει καὶ ἀποσπάσματα ἀκόμη ἀπὸ τὰ δῆθεν λογοτεχνικά ἔργα οἰκτρῶν κοινωνικῶν ναυαγίων, ἀποσπάσματα ἱκανὰ νὰ προκαλέσουν τὴν ἀηδίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν κάθε τιμίου ἀνθρώπου, ἀκόμη καὶ ἂν δὲν εἶνε πιστὸς χριστιανός. Ἔχομεν ὅμως τὴν ταπεινὴν γνώμην, ὅτι ἐγένετο ὑπερβολικὰ μεγάλη τιμὴ εἰς τὰ αἰσχρά αὐτὰ ἀναγνώσματα, τὰ περιφρονηθέντα ἤδη καὶ λησμονηθέντα ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν, καὶ ὅτι ἴσως δὲν θὰ ἔπρεπεν οἱ 58 σεβάσμιοι καὶ ἐπιφανεῖς πατέρες τῆς Ὁρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας νὰ καταδεχθοῦν νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τοὺς ἀξιπεριφρονήτους αὐτοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι οὔτε εἶχον, οὔτε θὰ κατορθώσουν ποτὲ νὰ ἔχουν οἰκνῆποτε σχέσιν μὲ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὁ ὁποῖος εἶνε ὄχι μόνον φιλόθετος καὶ εὐλαβής, ἀλλὰ πρὸ παντὸς τίμιος.»

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ κακὴ γυνή.

Ἡ κυρία Δένιν, ἡ σύζυγος τοῦ ἀποθανόντος ἀρχιμπολεσεβίτικου—, προΐσταται, ὡς γνωστόν, τοῦ τμήματος τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς τῆς νέας Ρωσίας. Ἐπὶ τὴν ιδιότητά της λοιπὸν ταύτην διέταξε τὴν ἐκ τῶν βιβλιοπωλείων ἀπομάκρυνσιν πάντων τῶν θρησκευτικῶν καὶ φιλοσοφικῶν βιβλίων. Χάρις εἰς τὴν σοφὴν περίνοιαν τῆς κυρίας ταύτης δὲν εἶνε δυνατὸν πλέον νὰ ἀγορασθῇ ἐν Ρωσίᾳ οὐ μόνον ἡ ἁγία Γραφή καὶ τὸ Κοράνιον καὶ τὸ Ταλμούδ, ἀλλ' οὔτε ὁ Κάντ καὶ ὁ Σχοπεγχάουερ, οὔτε καὶ ὁ Νίτσε ἀκόμη καὶ ὁ Σπένσερ, ἀπλῶς καὶ μόνον διότι δὲν συμπαθοῦσι πρὸς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κάρλ Μάρξ ἔστω καὶ ἐκ λόγων διαφόρων ἢ οἱ θρησκευτικοί. Ἡ κακὴ γυνὴ εἶνε τὸ τρομερώτερον τῶν ὄντων, ὡς ἀπέδειξε ἡ πείρα τῶν αἰώνων· «μικρὰ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν γυναικός», λέγει ἡ ἁγία Γραφή· ὅταν ὅμως ἡ γυνὴ αὕτη εἶνε καὶ ἀπὸ πεπ ἰθῆσεως ἢ κατὰ πολιτικὸν ἐπάγγελμα ἀσεβῆς καὶ ἄθεος, ἔχη δὲ καὶ ἐξουσίαν εἰς χεῖράς της, ὡς ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, ἀντιλαμβάνεται τις πόσον ὀλέθριον χρῆμα εἶνε διὰ τὴν κοινωνίαν, ἐν ᾗ ἐμφωλεύει τὸ κακοποιὸν τοῦτο ὄν· ἀποτελεῖ σωστικὴν συμβουλὴν καὶ προειδοποίησιν ἢ ἀγογραφικὴ παρακείμεναις· «μὴ δὸς γυναικὶ πονηρὰ ἐξουσίαν».

Φοιτητικὴ δρᾶσις.

Ἐκ τοῦ ἐν τῇ «Καινῇ Κτίσει» δημοσιευθέντος ἐπ' ἐσχάτων ἀπολογισμοῦ τῆς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δρᾶσεως τοῦ «Συνδέσμου τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς» μετὰ ἰδιαζούσης παραμυθίας πληροφορούμεθα πόσον ἐπωφελῶς ὑπὲρ τῆς κοινωνίας ἀφιέρωσαν τὰς δυνάμεις τῶν οἱ μέλλοντες θεολόγοι ἐπιστήμονες.

Ὁ Σύνδεσμος διωργάνωσε σειρὰν κηρυγμάτων ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν Μεγ. Τεσσαρακοστήν, ἐπιστημονικὰς φοιτητικὰς διαλέξεις καὶ ἐκδρομὰς μορφωτικὰς, ἐπὶ πλέον δὲ τὰ μέλη αὐτοῦ, τελούντα εἰς σχέσιν πρὸς τοὺς φοιτητικοὺς συνδέσμους τῶν ἄλλων πανεπιστημιακῶν Σχολῶν, μετέσχον τῆς ὁμοσπονδίας τῶν φοιτητῶν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ εἰργάσθησαν καὶ αὐτοὶ μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων τῶν πρὸς διοργάνωσιν τῆς φοιτητικῆς ἐορτῆς πρὸς ὑποδοχὴν τῶν μελῶν τοῦ 27ου συνεδρίου τῆς εἰρήνης, ὡς καὶ τοῦ ἔρανου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ μνημείου τοῦ ἰδρυτοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου Ἰωάννου Καποδιστριαίου. Ἰδιαζούσης εὐαρεσκείας καθίσταται πρόξενος ἡ πληροφορία ὅτι οἱ φοιτηταὶ τῆς Θεολ. Σχολῆς κατὰ τὰ τελευταῖα φοιτητικὰ ἀτακτήματα δὲν ἀνμίχθησαν εἰς τὰς προκληθείσας ὑπ' ἄλλων φοιτητῶν ἐκτρόπους σκηνάς, οἱ δ' ἀντιπρόσωποι τοῦ Συνδέσμου τῶν κηρυχθέντες κατὰ τῆς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἀποχῆς δὲν ἔπαυον συμβουλευόντες τὰ προσήκοντα εἰς τοὺς ζηροτέρους. Ἡ τοιαύτη τῶν θεολόγων φοιτητῶν δρᾶσις προκαλοῦσα ἀμέριστον τὸν ἔπαινον τῆς Ἐκκλησίας, προοιωνίζεται αὐτοὺς σπουδαίους παράγοντας τῆς κοινωνικῆς προκοπῆς καὶ μετὰ τὰς σπουδὰς τῶν.

Τυμπανοκρουσία ἐν ἐρήμῳ.

Ἐκ Ρώμης μετεδόθη ἡ σπουδαία εἴδησις ὅτι ὁ ὑπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας διορισθεὶς ἀρχιεπίσκοπος Ρόδου μονσινιὸρ Τζιὰν Μαρία Καστεγλάνη ἀπέλυσε τὴν πρώτην ποιμαντορικὴν ἐπιστολήν του, ἐν ᾗ ἐξάγει τὰ τρία «μεγάλα» γεγονότα: τὴν «ἐπανίδρυσιν» τῆς ρωμαϊκῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἐν Ρόδῳ, τὴν μεταξὺ τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους καὶ τοῦ Βατικανοῦ συμφιλίωσιν καὶ τὸ ἰωβιλαῖον τοῦ Πάπα. Τόσον σπουδαία ἐγκύκλιος διὰ τόσον ἀνύπαρκτον ποίμνιον!

Ὅπου λείπει ἡ οἰκογένεια.

Ἐν διαστήματι 46 ἡμερῶν ἡ ἀστυνομία τῆς Μόσχας περισυνέλεξε κατὰ τὸν τελευταῖον χειμῶνα εἰς τὰς ὁδοὺς 1.025 πτώματα παιδιῶν ἀποθανόντων ἐκ ψύξεως, ἐκόμισε δὲ εἰς τὰ νοσοκομεία 7.384 παιδιὰ ἀναίσθητα ἐκ τῆς ψύξεως. Ἐπὶ θερμοκρασίαν 30—40 ὑπὸ τὸ μηδὲν τὰ δυστυχῆ αὐτὰ παιδιὰ διήρχοντο τὰς νύκτας τῶν ὑπὸ τὰ ἔδρανα τῶν ἀγορῶν, τὰ κιβώτια τῶν ἀπορριμμάτων τῶν ὁδῶν καὶ τοὺς λέβητας τῶν ἀσφαλτοστρώσεων. Ἐπάρχει τι τὸ ἀπείρως σπαρακτικὸν ὅταν ἀποθνήσκῃ παιδίον· ὅταν δὲ χάνουν τὴν ζωὴν τῶν ἢ καὶ ὑποφέροιν ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας τόσαι χιλιάδες παιδιὰ, δὲν ὑπάρχει ἀνθρωπίνῃ θλίψις νὰ ἐκφράσῃ τὸν διὰ τοιοῦτους θανάτους καὶ τοιαύτας δοκιμασίας πόνον. Ἄλλὰ ποῦ εὔρον τὸν πόνον αὐτὸν οἱ μὲ τὸ πολὺκροτον εἰς τὰς

χειρας καθ' ἐκάστην φονεύοντες μυριάδας ἀνθρώπων κατὰ τὸν μᾶλλον πρόχειρον καὶ ἀπαθῆ τρόπον, καὶ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναμένηται ἄλλοια στάσις πρὸς τὸν παιδικὸν κόσμον οἱ διαλύσαντες τὴν οἰκογένειαν, ἐξαλείφαντες τὴν συνδέουσαν τοὺς γονεῖς καὶ τὰ τέκνα στοργὴν καὶ παντοιοτρόπως μοχθοῦντες νὰ ἐρριζώσουν τὴν σκληρότητα εἰς τὰς καρδίας ἀμφοτέρων;

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς δύο τακτικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν λήξαντες ἑβδομάδα. Διὰ τηλεγραφήματος δὲ τοῦ Μακ. Προέδρου παρεκλήθησαν οἱ ἀπουσιάζοντες ἔτι Σύεδροι ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀρχιερατικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν ἔλευσίν των εἰς Ἀθήνας.

—Πρωτοβουλία τοῦ σεβ. μητροπ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολυκάρπου ὁ σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀθήναις Σιφνίων Ἰδρυσεν ἑνταῦθα ταμεῖον προικοδοτήσεως τῶν ὄρφανῶν τῆς Σίφνου ἕξ ἧς κατατάσσεται ἡ Α. Σ.

—Παρεκλήθη ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας πόλεων νὰ διατάξῃ τὴν σύλληψιν καὶ εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν Μαντινείας ἀποστολὴν τοῦ μοναχοῦ Δανιὴλ Δημοπούλου, ἀποδράντος ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς Τιμίου Προδρόμου (Κυνουρίας), εἰς ἣν ἀνήκει, ἄνευ ἀδείας τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

—Ἐγκριθεὶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἀπεστάλη πρὸς τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῶν Ἱ. Ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς ἐφαρμογὴν ὁ διέπαν τὰς ἐργασίας τοῦ Συμβουλίου τούτου εἰδικὸς Κανονισμὸς.

—Ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς τὸ Τμήμα Γεν. Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν ὁ τοιχοδιωκτικῶς τὸ μοναχικῶν σχῆμα φέρων καὶ αὐτοκαλούμενος δόκιμος Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ὁρους-Δημ. Ναθαναὴλ πρὸς λήψιν τῶν ἐνδεδειγμένων νομίμων μέτρων κατ' αὐτοῦ, ἀντιποιομένου τὴν τοῦ μοναχοῦ ιδιότητα.

—Διὰ Διατάγματος ἐκδοθέντος τῆ 6 Δεβρίου πρλθ. 3. καὶ δημοσιευθέντος ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως τῆ 10 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Συνοικισμὸς Ζωγράφου τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἀπετέλεσεν ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ Ἁγ. Θεράποντος.

—Συνδρομὰς ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλ. Ὁρφανοτροφείου ἀπέστειλαν 1) ἡ Ἱ. Μονὴ «Υψηλοῦ» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μυτιλήνης δρχ. 3.000 2) ἡ Ἱ. Μονὴ Καθαρῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Λευκάδος δρχ. 625 3) ἡ Ἱ. Μονὴ Σκαφιδιάς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἡλείας δρχ. 500 4) ἡ Ἱ. Μονὴ Ἁγίου Λουκᾶ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χίου δρχ. 200. 5) ὁ κ. Δ. Ἀργυρίου διὰ τῆς «Ἐστίας» δρχ. 300. 6) ὁ Ἀρχιμ. Κ. Ψύλλας δρχ. 250 ἐκ συνδρομῶν πιστοποιητικῶν γάμων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἐνεκρίθη συνοδικῶς ὅπως ἀποσταλῆ ἡ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐν Ἀυστραλίᾳ Ἱερᾶς μητροπόλεως ἀναγκαιούσα ποσότης ἁγίου Μύρου ὡς καὶ αἰτιμῆναια

συνεπείᾳ αἰτήσεως τοῦ ἐκεῖ γενικοῦ ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἀρχιμ. Θεοφυλάκτου.

—Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐπιούσης τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἴκουμ. Πατριάρχης προσένησε περὶ τοποθετήσεως σταυρῶν ἐπὶ τῶν τάφων τῶν πατριαρχῶν Ἀνθίμου Ζ', Γρηγορίου Ζ', Νεοφύτου Η' καὶ Βασιλείου Γ' καὶ εἶτα ἀνεγέρσεως ἐπ' αὐτῶν καταλλήλων μνημείων. Ἡ Ἱερά Σύνοδος λαβοῦσα γνῶσιν τοῦ πράγματος ἀνέθηκε τὴν περὶ τῶν μνημείων μελέτην εἰς συνοδικὴν ἐπιτροπὴν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Περὶ λήγοντα τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἐτελέσθησαν ἐν Ἡλιουπόλει τῆς Αἰγύπτου τὰ ἐγκαίνια τοῦ Σπετσεροπουλείου Ὁρφανοτροφείου μετὰ λειτουργίαν καθ' ἣν ἐψάλη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ ἐκ τῶν ἰδρυτῶν Γεωργίου Σπετσεροπούλου. Κατὰ τὰ ἐγκαίνια παρέστησαν ἡμέτεροί τε καὶ καὶ ξένοι ἐπίσημοι καὶ πάντες οἱ τὰ πρῶτα κατέχοντες ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ τοῦ Καίρου, τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου ἀντιπροσώπευσεν ὁ τελετάρχης τῶν ἀνακτόρων, τὴν δὲ κυβέρνησιν ὁ διοικητὴς Καίρου, παρεκτὸς δὲ τῶν τοῦ διπλωματικοῦ καὶ προξενικοῦ σώματος παρέστησαν καὶ ἀντιπρόσωποι πάντων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θρησκευμάτων, τὰ προεδρεῖα τῶν ἑλληνικῶν κοινοτήτων καὶ ἄπειρος κόσμος. Α. Θ. Π. ὁ Πάπας Ἀλεξανδρείας κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ λόγου αὐτοῦ ἀνηγόρευσε τὴν κυρίαν Ἀθηνῶν Σπετσεροπούλου «Ὁρφανοτρόφον», ἀπένευμε δ' αὐτῇ τε καὶ τῷ κ. Δ. Σπετσεροπούλῳ τὸν Σταυρὸν τοῦ ἀποστόλου καὶ Ἐθαγγελιστοῦ Μάρκου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Τὸ ἐν Παρισίοις ὀρθόδοξον θεολογικὸν ρωσικὸν Ἰνστιτοῦτον εἰσῆλθεν εἰς τὸ πέμπτον ἔτος τῆς λειτουργίας του. Ἐνεκα τοῦ ἐν Ρωσίᾳ διωγμοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῆς καταπνίξεως τῆς ἐλευθερίας τοῦ θρησκευεῖν, τὸ ἴδρυμα τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν πνευματικὸν τροφεῖον τῶν ρώσων θεολόγων καὶ μελλόντων ποιμένων τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ μόνον κέντρον τῆς ὀρθοδόξου ρωσικῆς θεολογικῆς σκέψεως, τῆς δι' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ εὐρούσης τρόπον συνεχίσεως τῆς ρωσικῆς θεολογικῆς παραδόσεως.

ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΣ

Ὁ ἑβραῖος φιλόσοφος Fran Rosenyweig, ἀποθανὼν περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἐν Φραγκφούρτῃ εἰς ἡλικίαν 43 ἐτῶν, κατέλυπε μέγα ἔργον, ἧτοι νέαν μετάφρασιν τῆς ἑβραϊκῆς Βίβλου, ἣν ἐφιλοπύνησε τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Martin Buber. Ἡ μετάφρασις αὕτη θεωρεῖται ἀριστούργημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθενται πρὸς μίσθωσιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ μίαν πενταετίαν οἱ πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς κείμενοι ἀγροὶ εἰς τὰς θέσεις «Γκορτσές» ἐκ στρεμμάτων εἴκοσι καὶ «Κοσμὰ» ἐκ στρεμμάτων τριάκοντα πέντε συμφώνως τοῖς ὅροις διακηρῦξως εὑρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖν τῆς Μονῆς ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσερχόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τῆν 20 Ἰανουαρίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἐλασσῶνος ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθενται πρὸς ἐκποίησιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας τεσσαράκοντα δύο αἶγες, ἕξ τράγοι, τέσσαρα ἑρίφια, τρεῖς ἀγελάδες καὶ εἰς μόσχος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς διακηρῦξως εὑρισκομένης εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Μονῆς ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τῆν 20 Ἰανουαρίου 1930 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἐλασσῶνος ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμεν(λ)ιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἥλιου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐνοικίαισιν τοῦ ἐλαιοκάρπου τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας μετὰ τοῦ ἐλαιομύλου Βλαχερνῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἥλιου τῆν 19ην Ἰανουαρίου 1930 Αἰ λεπτομέρεια καὶ οἱ ὅροι τῆς ἐνοικιάσεως ἀναγράφονται εἰς τὰ ἀπὸ 27 Δεβρίου ἐ. ἔ. πρωτότυπα τοῦ προγράμματος τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐν Φιλιππιάδι καὶ προκείμενα παντὶ τῷ βουλομένῳ. Ἡ δημοπρασία θὰ διενεργηθῆ ἐν Ἄρτι εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἄρτις.

Τὸ Ἡγουμεν(λ)ιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἥλιου διακηρύττει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία τῶν κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κορωνησίας Μετοχίου τῆς Κεντρικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἥλιου τῆν 19ην Ἰανουαρίου 1930 ἡτοῦ τοῦ Ἐλαιοστασίου τοῦ εὑρισκομένου ἐν τῇ νήσῳ Κορωνησία καὶ τοῦ Ἰχθυοτροφείου Σακολέτσι. Αἰ λεπτομέρεια τῶν ἐνοικιαζομένων κτημάτων καὶ τῶν ὄρων τῆς ἐνοικιάσεως ἀναγράφονται εἰς τὰ ἀπὸ 27 Δεβρίου ἐ. ἔ. πρωτότυπα τοῦ προγράμματος τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐν Φιλιππιάδι καὶ προκείμενα παντὶ τῷ βουλομένῳ. Ἡ δημοπρασία θὰ διενεργηθῆ ἐν Ἄρτι εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἄρτις.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Στεφανίῳ Ἱερᾶς Μονῆς ὁ Ἅγιος Δημήτριος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησιν τῶν ἀγρῶν 1) Κελλιά Ταξιάρχη καὶ 2) Ἀνατολικὸν τεμάχιον Μεγάλης Λάκκας ἀμφότερα ἐν τῇ περιφερείᾳ Στεφανίου τῆν 2 Φεβρουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 μεσημβρινὴν ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ὅροις καὶ ὑποχρεώσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν διακηρύξιν.

Τὸ μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρία Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐκμισθώσεως ἢ ἐν τῇ θέσει «Μαγούλα» τῆς περιφερείας Γαλατῆ τοῦ τέως Δήμου Τροιζήνος κειμένη ἀμπελος τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Μονῆς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 7 συγγραφῆς ὄρων ὑποχρεώσεως ἢς ἀντίγραφα ἔχουσι κατατεθῆ ἐν τῷ γραφεῖν τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία γενήσεται ἐν Πόρῳ καὶ τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῆν 19ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Καλαυρίας καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἡμετέρας Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 2000.

Τὸ Ἡγουμεν(λ)ιον τῆς Ἱ. Μονῆς Καρακαλά Ἀργολίδος προκηρύττει ὅτι : τῆν 19 Ἰανουαρίου 1930 ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ δημοπρασιῶν (Πλατεῖα Συντάγματος) Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ.—12 τῆς μεσημβρίας ἐνεργηθῆσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν α) ἀγροῦ εἰς Γιαννουλέικα β) ἀγροῦ εἰς Καραμπά Νέου Ροῖνου καὶ γ) Μετοχίου ἐν Κοῦτσι. Οἱ ὅροι εἶναι καταθετέμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς καὶ πᾶς τις δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν.

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρία Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ ἐν τῇ θέσει «Φουδα» τῆς περιφερείας τῆς Νήσου Καλαυρίας τοῦ τέως Δήμου Τροιζήνος κειμένη ἀμπελος τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Μονῆς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 συγγραφῆς ὄρων ὑποχρεώσεως, ἢς ἀντίγραφα ἔχουσι κατατεθῆ ἐν τῷ γραφεῖν τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τῆν 19ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Πόρῳ καὶ τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Καλαυρίας καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἡμετέρας Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2000.

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρία Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ ἐν τῇ θέσει «Φουδα» τῆς περιφερείας τῆς Νήσου Καλαυρίας τοῦ τέως Δήμου Τροιζήνος κειμένη ἀμπελος τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Μονῆς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 συγγραφῆς ὄρων ὑποχρεώσεως, ἢς ἀντίγραφα ἔχουσι κατατεθῆ ἐν τῷ γραφεῖν τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τῆν 19ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Πόρῳ καὶ τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Καλαυρίας καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἡμετέρας Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2000.

Τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρία Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ ἐν τῇ θέσει «Φουδα» τῆς περιφερείας τῆς Νήσου Καλαυρίας τοῦ τέως Δήμου Τροιζήνος κειμένη ἀμπελος τῆς ἡμετέρας Ἱερᾶς Μονῆς συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 συγγραφῆς ὄρων ὑποχρεώσεως, ἢς ἀντίγραφα ἔχουσι κατατεθῆ ἐν τῷ γραφεῖν τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία γενήσεται τῆν 19ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Πόρῳ καὶ τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Καλαυρίας καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἡμετέρας Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2000.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,, ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

Δ' ΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
† ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ
† ΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΓΩΝ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΣ
ΘΕΟΔ. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ ΕΠΙΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ.
ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑΩΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΔΡΧ. 100
ΝΑΩΝ ΧΩΡΙΩΝ 60. ΠΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ 30

Διεύθυνσις Συντάξεως : Μοσχονησίων 12α. - Διεύθ. διαχειρίσεως καὶ Διεκπεραιώσεως: Μέγ. Ἀρχιεπ. ὁδ. Φιλοθέης 21

Τύποις «Φοῖνικες» * Ὁδὸς Σταδίου 44 - Ἀθήναι